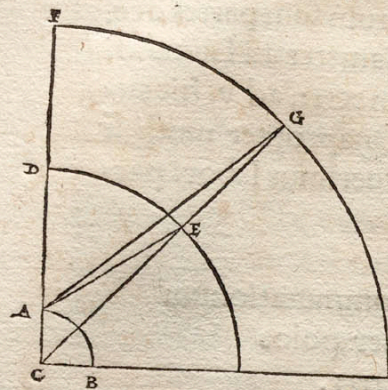

LXVIII. scrup. XXI. quarum erat CA pars una, susceperimus angulum DCE , siue DE circumferentiam partium XXX. quarum CCCLX. sunt quatuor recti, habebimus triangulum ACE , in quo duo latera AC, CE , cum angulo qui sub ACE dantur, se quibus in

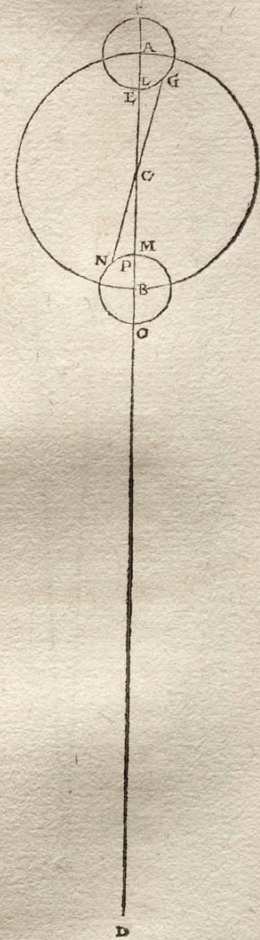

ueniemus ABC angulum commutationis scrup. primorum XXV. secundorum XXVIII. Et cum fuerit CE illarum partium LXV. s. erit angulus qui sub ACE scrup. primorum XXVI. secundorum XXXVI. Similiter tertio loco, cum fuerit CE, LV . scrup. VIII. erit angulus ABC commutationis scrup. primorum XXXI. secundorum XLII. In minima denique distantia dum fuerit CE partium LII. scrup. XVII. efficiet ABC angulum scrup. primorum XXXIII. secundorum

XXVII. Rursus cum DE circumferentia sumatur partium LX. circuli, erunt eodem ordine parallaxes, prima scrup. primorum XLIII. secundorum LV. Secunda scrup. XLV. secundorum LI. Tertia scrup. LIII. s. Quarta LVII. s. Quae omnia conscribemus in ordinem Canonis subiecti, quem pro commodiori usu, ad instar aliorum in XXX. uersum seriem extendemus. Sed per hexades graduum, quibus intelligatur duplicatus numerus, eorum qui a uertice sunt horizontis ad summum nonaginta, ipsum uero Canonem digessimus in ordines nouem. Namque primo & secundo erunt numeri communes circuli. Tertio ponemus Solis parallaxes. Deinde Lunares commutationes. Et quarto loco differentiae. Quinto minimae parallaxes, quae in Luna diuidua ac apogaea contingunt, deficiunt a sequentibus in plena nouaque. Sextus locus eas habebit commutationes, quas in perigaeo plena uel sitiens Luna producit. Et quae sequuntur scrupula, sunt differentiae, quibus quae in diuidua, ac proxima nobis existente Luna parallaxes fiunt, illas sibi uiciniores excedunt. Deinde reliqua duo spacia, quae supersunt scrupulis proportionum seruantur. Quibus inter has quatuor limites parallaxes poterunt dinumerari, quae etiam exponemus, & primum circa apogaeum, & quae inter priores sunt limites, hoc modo. Sit in qua circulus

AB Lunae

AB Lunae epicyclus primus, cuius centrum sit C , & suscepto D centro terrae agatur recta linea $DBCA$, & in A apogaeo facto centro describatur epicyclum secundum EEG , assumatur autem EG circumferentia partium LX. & connectantur AG, CG . Quoniam igitur in praecedentibus demonstratae sunt rectae lineae CE partium V. scrup. XI. quarum dimidia diametri terrae est una, quarum etiam DCE est partium LX. scrup. XVIII. ac earundem EEF partium duarum, scrup. LI. In triangulo igitur ACG dantur latera GA partis unius, scrup. XXV. & AC partium VI. scrup. XXXVI. cum angulo sub ipsis comprehenso CAG . Igitur per demonstratae triangulorum planorum tertium latus CG earundem erit part. VI. scrup. VII. Tota igitur DCG in rectam acta lineam, siue ipsi aequalis DCL , erit partium LXVI. scrup. XXV. Sed DCE part. erat LXV. s. Relinquitur ergo EL excessus scrup. LV. s. ferè. Atque per hanc datam rationem, cum fuerit DCE partium LX, erit EEF earundem part. II. scrup. XXXVII. EL scrup. XLVI. Quatenus igitur EEF fuerit scrup. LX, erit EL excessus XVIII. ferè. Haec signabimus in Canone septimo loco e regione graduum LX. Similiter ostendemus circa perigaeum B , in quo repetatur epicyclum secundum MNO , cum angulo MBN , LX. partium, fiet enim triangulum BCN , ut prius datorum laterum, & angulorum, & similiter MP excessus scrup. LV. s. ferè, quibus semidimetriens terrae est una. Sed quoniam earundem est part. DBM , LV. scrup. VII. quae si constitutatur partium LX, erit talium MBO part. III. scrup. VII. & MP excessus scrup. LV. Sicut autem tres partes & VIII. scrup. ad LV. scrup. ita LX. ad XVIII. ferè, ac eadem quae prius. distant tamen in paucis quibusdam secundis. Hoc modo & in caeteris faciemus, quibus complebimus octauam Canonis columnellam. Quod si ipsorum loco eis quae in Canone prosthaphaeresium exposita sunt, usi fuerimus, neutiquam commitemus errorem, sunt enim ferè eadem, ac de minimis

I agitur